

Q. B. V. D!
Gymnasii Curiani Primordia
Historicè exhibit,
atque
**Actui Encomiaſti-
co Valedictorio**

in eodem Lyceo

Post sacra matutina ad diem 19. Septembris
habendo

viam sternens,

ad

destinatum tempus ut

Curianæ Urbis Proceres

atque literarum elegantiorum Fautores quicun-
que honorificam præsentiam suam MusisSa-
lanis commodent decenter orat.

M. Johannes Christophorus Weiß!
Gymn. Rector.

Literij Minzelianis,

Nondum memoriâ nostrâ excidit regalis propè pompa, quâ Brennonum Elector & sagôque clarissimus, medios inter hostiun furores FRIDRICANAM Halensium Academiam manificentissimè condidit; cum illustris quod Curiæ floret Gymnasii primordia nobis describenda veniunt, quæ Princeps olim non minus Nestorea vita dignissimus, Albertus junior, Alcibiades ob fortunæ ludibria dictus, pari sanè in DEUM religione, artium amore & munificentissima pietate inter ipsa Martis discrimina Anno 1543. illi auspicatò dedit. Cum enim sub moderamine Doctissimi Schlemmeri; qvi fixus semper insolerti institutione severiori que disciplina, velut duobus firmissimis Literariæ rei columnis, habuit oculos, Schola DEO juvante, quotidie effloresceret magis ac in crementa sumeret, ut locus ille antiquus Musis antedhac sacer Præceptoribus ac Discipulis non ampli sufficeret, procul dubio, svasu & cooperatione, Dni. Superattēdantis Leonhardi Eberhardi, spectatissimi tum temporis Urbis consules, quos utpote æterna memoria dignissimos honoris causa juvat nominare: Jo. Techius Senior, Conradus Jan/ Michael Klug & Vetus Jodizerus, cum reliquo ordine Senatorio, quomodo de commodiori Musarum sede civitati prospiceretur, paulò serius deliberarunt. Liberato autem opportunissimè eodem tempore ab apyāc pasēn̄ti Cœnobio Franciscano, (ultimi namque Monachi Mothelius & Knoll orthodoxam religionem amplexi fuerant,) nihil consultius visum fuit, quam ut in literarium usum, quō primitius monasteria condi cœperant, hoc ipsum converteretur, atque Principalis inde Munificentia, eadem de causa imploraretur. Missi capropter sunt ex ipsorum medio bini unà cum Polygrapho Johanne Baumeistero ad Serenissimum, qui, ab eo voto damnati, adeò feliciter Gymnasii fundamenta jecerunt, ut Optimus Princeps non solum Templum & reliqua edificia sacris usibus dicata Gymnasio erigendo annuerce.

atqve addiceret, sed & redditus annuos omnes ecenobii hujus Magistratui ad sustentandos ac fovendos ritè Scholæ Magistros liberalissimè donaret. Literæ donationis Datæ sunt Blassenburgi Die Lunæ post Dominicam Oculi Anno 1543. Admota igitur illicò manus operi fuit, & ædes illæ, qvæ servandæ Monachorum Bibliothecæ & hilaritati æstivæ inserviebant, binis acroateriis locum dederunt: Inferiori, in quo velut in seminatio prima artium & reliqvarum rudimenta docerentur pueri; & superiori, ubi altiorum disciplinarum tyrocinia ætatis & doctrinæ provectionis Musæ ritè deponeret. Utrumqve etsi capacissimum sit; ingenti tamen multitudine, sæpius refertum adeò fuit, ut aliquando in ædibus, qvæ Cantori habitaculum præbent, qværendum instituendæ classi spatiū fuerit; In suprema verò ejusdem domus contignatione Alumnorum habitacula conspiciuntur: de qvibus postea. Cæterum non possum non, qvin perspicacissimi alias & maxime industrii rerum Curiens. observatoris Widemanni nostri sive incuriam, sive livorem incusem, cum extera onnia solerissime persecutus, imagines & inscriptiones omnes, qvæ fronti scholæ Ebraicis, Græcis atqve latinis literis adpictæ erant, sive ex odio erga Collegam, scriptionis Autorem, sive, qvod putaret nigras Cadmi filias longius duraturas, planè neglexerit, qvas tamen posteritati communicasse non alienum prorsus ab officio ejus fuerat. Quantum nihilominus ex depletis pluviâ literis patet, exhibuit fortè pictura scholam cum dictis aliquibus scriptuæ ex Psalmo 8. & Marc. X. v. 14. &c. in apice atqve ab utraqve latere insignitam, cui hæc subjecta non multum abhinc legebantur:

STRUERUNT ALII NOBIS, NOS POSTERITATI,
Versus horum Rectoris hæc ab interitu supersunt:

Erasti Sapphicum
- - - - Brevibus precemur

- - - - *Auspice Christo
Literas Grajas simul & Latinas
Et fidem sacram teneris
- - - - Combibat annis.*

Transformationis autor seu ædilis fuit **Conradus Fahn**/Consul urbis & sacri ærarii præfetus meritissimus, qvi adeò ursit sedulò opus, ut Anno 1545. dedicatio Scholæ suscipi omnino potuisset, nisi pestis, qvæ, hoc ipso Anno, 1400. hominum abitulit, operi remoram injecisset. Collecta ergo rursus, qvā contagium dissipaverat, Scholastica pube, inauguratio novi Gymnasii facta demum est, d. 14. Junii Feria 2. Pentecostes. Anno 1546. Dici non potest, qvanta solennitate scholasticum agmen ex ædibus S. Michaëlis comitantibus & gratulantibus omnium ordinum hominibus, (Nam fastus seqviorem sexum nondum sic corruperat, ut propter honoris litigium, qvod vocant præcedentiae, se ejusmodi solenniis subduxisset,) inter devotissimas hymnorum modulationes, qvæ à corollis ornatae juventute resonabant, primum in Templum Cœnobiale & finitis ibi sacris, deinde in Lyceum nostrum introductum fuerit, ubi Jacobus Schlemmer s. Potitius, ut latine audit Streitbergero, habita in præsentia Dni. Superintendentis, Leonhardi Eberhardi & Collegarum Parænetica oratione, auspicio futurorum laborum felicissimè captavit, & modò dictus Episcopus benedictionem gregi impertivit, moxqve d. 16. Junii docendi iniciam auspicatò factum. Quæ anniversaria fundationis & inaugurationis memoria qvotannis etiam recolitur, ita, ut Rector Gymnasii ad solemnem festamqve Processionem omnium Dignitatum, ordinum atqve ætatum sexusqvc utriusqve status aliquot scriptis in vernacula versibus decenter invitet, ad alterum deinde, ipso Gymnasii natali, datum campanâ signum, confluente in Michaëlitaniæ ædibus multitudine, perducem primæ classis orationem vel Latino, vel Germanico idiomate conscriptam, qvā expositis Scholæ Primordiis, Dco,

omnium Scholarum moderatori summo, Principi deinceps Alberto cum Munificentissimis successoribus, atque ministris suis ipsorum, omnibusq; adeò Musagetis publicè persolvuntur grates, (quod typis exscripta non ita pridem, sub Layriziano moderamine, elegans oratio, pluribus eloquitur) recitare, atque viam processioni sternere jubet RECTOR. Finita hac, ex hymnis : *Qui es veritatis Spiritus decantatur*, recitatur *Pater noster* & circumzundo in templo orditur Cantor : *Eh Lob und Ehr mit hohem Preis!* plane ad veterum morem, cui jungitur exeundo : *Veni Sancte Spiritus.* In procedendo : *Veni creator Spiritus &c.* In Procesione præmittitur Ludimodatorum pubes, cui succedunt Gymnasii cives cum Præceptoribus ; inde post venerandum verbi Ministerium, Politicum gregem dicit Exarchus Provincialis Curianus, (in quo pietatis genere, Illustrissimus Comes ac Dominus, Dominus de Ronov & Biberstein, Dominus noster multum gratosissimus, ut est Musarum amor ac delicium & incomparabile omnis honesti præsidium, exemplo non minus, quam dignitate prælucet suis) cum sequuntur reliqui ex Doctorum, Officialium, atq; Senatorio ordine, qvibus civium tandem se jungit frequentia. Simili ferè serie & femineus ordo processionem claudit, quam hodiè exiguo numero, ut verendum sanè ne egregius plane pieq; receptus mos tandem in desuetudinem veniat ; quæ etiam causa est, cur operosior in describendo hoc laudabili veterum instituto fuerim, ne posteri olim Majorum pietatem planè ignorent.. At enim verò cum multa mala Hesperiae dederint neglegi Di, ut Poëtæ voce utar, vereor etiam ne aliquando neglectus ille magnum urbis cimelium perdat, quod tamen subinde augere gloriâ minatur infinita cœli benignitas. Post concionem, in cuius exordio vel de utilitate Scholarum, vel de officio discipulorum, l.de Præceptorum dignitate, l.de officio ciuium erga Gymnasium &c. quædam differuntur, per

vices binis semp̄er annis semel Historia Gymnasii ē cathedra
 Ecclesiastica legitur, & Praeceptorum omnium mentio fit, ad-
 dito voto, ut laus & decus perennet Scholæ. Hæc de pri-
 mordiis Gymnasii, qvod quadraginta circiter annos antiquius
 antiquissimo illo Hailsbronnensi est. Velle jam reliqua,
 qvæ de officio Praeceptorum atqve ac discipulorum restant
 persequevi, sed exclusus chartæ spatiis, nonnulla ad ipsam Gy-
 mnasii domum pertinentia nunc modò addam, reliqua pro-
 pediem fusius typis exscribenda daturus. Sciendum itaqve
 porrò de hæc est, eam ab initio reformationis cum Rectoris
 ædibus ponte aero junctam fuisse, curjus vestigia hodienum
 apparent, qvi procul dubio tum fuit ablatus, cum Anno 1578.
 Rectore Cadesreutero, Gymnasium intrinsecus atqve forin-
 secus opere cæmenticio fuit renovatum supraqve memoratis
 scripturis ornatum. Post hæc aliquot annis mutationem
 nullam subiit, nisi qvod Anno 1594. fornacis & fenestrarum
 jacturam per manus nefarii cuiusdam nebulonis, (de quo pia-
 culo infra pluribus,) fecerit, qvod damnum mox tamen fuit
 restitutum. Cum vero latus illud, qvod ad fossam vergit
 ruinoso niti cœpisset fundamento, non solum lapideis pilis ex-
 trinsecus illud tuit firmatum, sed & post fornices atqve am-
 bones, qvibus ad superiora ædium nitimur, tum primùm ex-
 structos, camini etiam ē fundo eretti denuò sunt Anno 1600.
 mense Julio Tantum & de hisce. Epimetri jàm loco lubet hæc
 recensere mirabilem casum, qvo D E U S, quam sancte haberi
 has ejusmodi officinas Spiritus sancti velit, clare ivit ostendit:
 Anno 1560. inter alumnos degebat hic Johannes Psaldf-
 ner / Ludimoderatoris in Gunzadreuth filius, qvi cum inter
 sacra vespertina dominicalia in superiori auditorio cum ali-
 qvibus sociorum luderet & petulantiae indulgeret, in suetum
 ante forestinum intinnabulorum inopinatò percepit, qvo
 tercia vice audito, cum reliqui ex metu dilaberentur, diabolus

alii-

alumnum hunc corripiens è fenestra illicò expendit, ubi vix
opem è templo venientium hæsitans potuit expectare, ut à
gravi & termè lethali lapsu servaretur. Qvod ceterum despe-
ctro alio, qvod den falten Gast à frigitate vocarunt, ex ore
honesti viri, qui vñ ev dñis, hausi, illud nempe singulis nocti-
bus aliis fese ad sociasse & locum suum citra læsionem cuban-
tium olim cotidiè occupasse; nec non de discipulo, qui cum
è crano ex Franciscano templo ablato bibisset, ad restitutio-
nem cranii illius nocte à spectro fuit adactus, circumferturo
illius veritatem suis relinquitus autoribus. Nos D E O ha-
bemus grates, qvod hodie secura ab hitce talibus omnia sint,
& non idem satanæ, qvod olim, liceat; contra labori Schola-
stico ita benedicat Numen, ut nunquam non sint, qui cum spe
promovendi aliquando communis boni in Academias que-
ant ablegari, cuius causa & crastinus actus intimatur, quo ali-
quot juvenes & honesto loco nati, & ingenii flore & artium amore cultu-
que insignes, Vale Gymnasio publice dicent, eoque ipso primus:

NICOLAUS FISCHER/Swarzbaco ad Salam Variscus,
qui mense Majo 1687. nomen albo dedit, Ba-
ruthum laudabit, Alter:

WOLFGANGUS HEINRICUS Abt/Viri Amplissimi
& Consultissimi Domini Johannis Heinrici
Abtii, Consulis apud Monachomontanos spe-
ctatissimi filius unicus, qui d. 20. Julii 1691. Mu-
sis accessit nostris, Culmbacum commenda-
bit; Tertius denique,

GEORGIUS PAULUS Völkel/Hirschbergensis, Viri
Reverendi admodum atque clarissimi Johan-
nis Wolfgangi Völkeli, Pastoris Kölzensis,
opti-

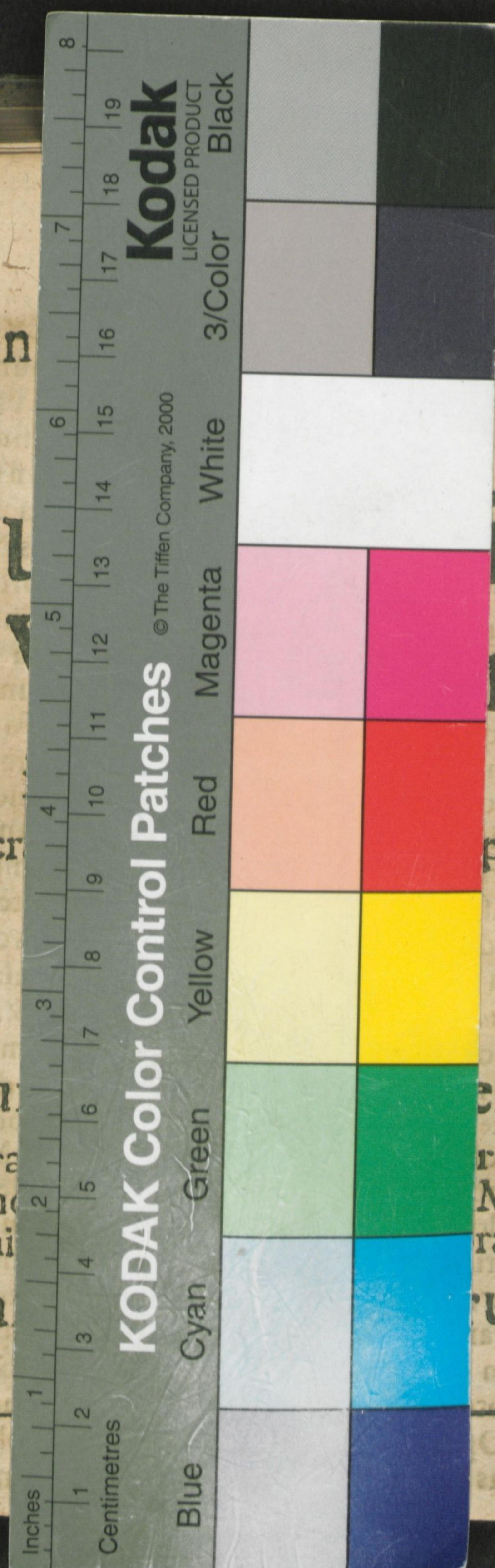
optimè meriti Filius unicus, insertus albo d.
12. Juli 1687. laudata Curiā Eucharisticam rite
addet.

Qvos ut cras post sacra matutina gratiōsē atqve benevolē au-
dire dignentur **SERENISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI
NOSTRI NUTRICIIQUE CLEMENTISSIMI Confessorum**
Præses Summus, Consiliarius Intimus Eminentissimus, Exarchus Pro-
vincialis Curiæ Gravissimus, Illustrissimus Comes ac Dominus, **DOMI-
NUS JOHANNES ALBERTUS**, Comes de RONOV & BIBER-
STEIN, Dominus in Oppurg, Knau, Krobiꝝ & Grünau, Dominus no-
ster mulcet Gratiōsissimus; **NEC NON VIRI** Maxime Reverendus
ac Generosus Dominus **JOSEPHUS FRIDERICUS à WAL-
DECK**, Hæreditarius in Culmꝝ & Dæbra-Stæcken &c. Pastor Pri-
marius Curianus & Vicinarum Ecclesiastarum Superintendens, Gymnasii
item Inspector Dignissimus, cum Reverendo plurimum Ministerio; Nobis-
lissimi, Excellentissimique Physicus Ordinarius Adj. & Medici; Consul-
tiss Domini Officiales; Urbis Senatus Prudentissimus Spectacissimusque
Gymnasii nostri Patronus & Scholarchæ; **NEC NON Honoratissimi**
Domini Collegæ, Præ-eximii ac Clarissimi Domini Studiosi, omnesque
Literarum Patroni & Fautores, &c. qua par est, devotione,
obnixè rogito. P. P. die 18. Septembris

Anno 1694.

Gymn
Actu
co
Post facr
Cu
atque litera
que hono
lani
M. Joha

2.
nordia

rafti-
rio

ptembris

eres

res quicun-

MusisSa-

rat,

rus Weiß/